

Forfatter: Scharling, Edvard August

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Scharling, Edvard August (1834-10-03)

Citation: Scharling, Edvard August: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Scharling, Edvard August (1834-10-03)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 458.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000121.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Scharling, Edvard August, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Til Samme.

Hamborg den 3die October 1834.

Høivelbaarne Hr. Etatsraad!

Otte Dage ere nu henrundne, siden jeg forlod Dem og Deres Familie; en Strøm af nye Gjenstande og Personer have i denne Tid mødt mig, og kun min Længsel efter at henvende mig til min faderlige Velgjører lader mig forsøge at ordne mine Tanker. s. 459 Først og fremmest beder jeg Dem endnu engang at modtage min inderligste Tak for al den Godhed og Overbærenhed, hvormed De har behandlet mig i den forløbne Tid. Ingen føler dybere end jeg, hvor vigtige de sidste 5 Aar have været for mig; ikke alene at mine Kundskaber, hvor ringe de end ere nu, i denne Tid have vundet; men at min hele Sjæl har erholdt et ganske andet Begreb om mine Pligter mod Andre. Den Overbærenhed, den huldsalige Venlighed, der gjør Arbeidet saa let for den Tjenende, derom havde jeg forhen intet Begreb; hos Dem fandt jeg i min Mester, en Lærer, en Velgjører, ja De selv har tillagt mig Navnet Ven! Men er min Glæde herover stor, da ængstes jeg paa den anden Side ved den Tanke, at jeg maaskee ved Forsømmelse eller Tankeløshed har viist mig utaknemmelig; at jeg aldrig med Forsæt har gjort dette, er jeg mig bevidst, men hvorvidt især i den sidste Tid, da min Sjæl virkelig var stærkt nedbøiet ved Tanken om Adskillelsen fra Alt, hvad der var mig kjært, hvorvidt jeg i denne Tid har forsømt en Deel af mine Pligter, det veed jeg ikke; nu kan jeg kun bede om Tilgivelse.

I Kiel besaae jeg Kanalen og Sluserne, besøgte Pfaff, som viste mig et Instrument til at frembringe Farveringene i tynde Lameller.

Schumacher agter sig med det Første til Kjøbenhavn og har anmodet mig om at føre et Lommeuhr til Paris for ham. Jeg besaae hans Observatorium, som unægtelig stikker besynderligt af imod gamle Hip's Instrumentsamling i Hamborgs Gymnasium. Denne sidste Mands Beundring og Agtelse for Deres Høivelbaarenhed kjender ingen Grændser; hans godmodige Snaksomhed gav mig et sørgeligt Begreb om den Lærdes Stilling i Hamborg. Fra Hip besøgte jeg Industri-Udstillingen, som i alle Maader stod langt tilbage for den i Kjøbenhavn. s. 460 Apotheker Zeise, i hvem jeg har fundet en langt mere oplyst Mand, end jeg havde ventet, har viist mig sit hele Laboratorium og Dampapparat. Han lader til at besidde mange tekniske Kundskaber og nyder en almindelig Agtelse i Altona. Da jeg andengang besøgte ham, kom to Brødre (deres Navne har jeg forglemt), den ene fra Dresden, den anden fra Glückstadt, paa hvilke Steder hver af dem lader grave en artesisk Brønd; i Glückstadt var man kommen over 400 Fod dybt, og da det muligen kan interessere Forchhammer, sender jeg med det Førsteto Prøver af de sidst erholdte Masser.

g*

Med v. der Smissen har jeg besøgt et Bageri, et Garveri, hvor man tillige kogte Liim, en Dampmølle og et Katuntrykkeri i Wandsbeck; i Aften træsser jeg hos Møntmester Freund begge Repsholderne og nogle flere Mechanikere, hvis Værksteder jeg haaber at besøge imorgen Paa Mandag reiser jeg til Hannover, hvor Gauss efter Schumachers Mening vil være. Den overordentlige Velvillie, jeg har mødt her i Hamborg og Altona, har i høi Grad overrasket mig; dog jeg mærker alt mere og mere, at Navnet Ørsted er en Talisman, som aabner alle Døre. Fra Pfaff, Zeise, Hip, Freund og v. der Smissen har jeg Hilsener til Dem, dog fro Ingen en hjerteligere end fra mig selv, og denne beder jeg ogsaa at bringe Deres ærede Familie.

Ærbødigst

E. A. Scharling.